

Nabadzība, nabadzība, iepūt man...

Ināra Sudare

2018. gada 8. jūnijs 09:17

531 reizes

Jānis ir trešās grupas invalīds. Viņa darba stāžs ir vairāk nekā 30 gadu. Muguru sabeidza, strādājot smagu darbu, labprāt strādātu vieglāku, bet tādu nevar atrast. Kad vēl nebija izmaksāts kredīts, gājis uz sociālo dienestu lūgt palīdzību, bet tur atteikuši: "Jāni, tev taču ir māja!" Jā, viņam ir mitekļis, kuram teju būs simt gadu un kurš brēktin brēc pēc remonta. "Zini, ja es būtu bomzis, kurš ubago pie "Maximas" centus, es droši vien varētu pretendēt dažādiem pabalstiem, bet tagad es esmu miljonārs," ar rūgtu ironiju viņš saka. Savukārt Elīnai, kura saņem 80 eiro invaliditātes pensiju, pieder divas mājas. Viņa dzīvo kopā ar tēvu, arī invalīdu, kuram regulāri jāsauc "ātrā" palīdzība. Jau vairāk nekā gadu Elīna cenšas tikt valā no vienas mājas, kura līdzinās graustam, bet nevienam nevajag, par pusvelti jau arī negribas atdot — viņa saka. Lieki piebilst, viņa ir "bagātniece", un nevienu neinteresē, kā viņai izdīvot. Un šādu gadījumu ir daudz. Skumjāk, ka ir cilvēki, kuri raujas melnās miesās un tāpat nevar savilkt galus. Jāņa gadījumā gan var palīdzēt bērni, bet Elīnas? Viņa ir viena.

[Draugiem](#)

[Nosūtīt](#)

[Facebook](#)

[Twitter](#)

Jāpiebilst, ka šiem invalīdiem ir šūpulī ielikts darba tikums un viņi vasarās rosās savā dārziņā. Kā dzīvot tiem, kuri veselības dēļ to vairs nevar? Pareizāk sakot, nevis dzīvot, bet izdzīvot? No Saeimas tribīnes gan reti nācies dzirdēt vārdu "nabags". To daudz ērtāk aizvietot ar "maznodrošinātais". Labāk skan, un neliekas tik traki. Jaunākie dati liecina, ka zem nabadzības sliekšņa dzīvo vairāk nekā 23 procenti iedzīvotāju, tajā skaitā arī pensionāri un mazi bērni. Tas ir vairāk nekā 400 tūkstošu iedzīvotāju.

Pēc statistikas datiem 2016. gadā, palielinoties iedzīvotāju rīcībā esošajiem ienākumiem, pieauga nabadzības riska sliekšnis līdz 330 eiro mēnesī (tagad tas varētu būt 350 eiro). Uz visa šī fona patīkami bija lasīt Elīnas Pinto, Eiropas Latviešu apvienības vicepriekšsēdes, ziņu, ka 32 Eiropas valstu nevalstiskās organizācijas, kas ir iesaistītas nabadzības novēršanā, tostarp EAPN-Latvija, kopā ar pārvaldes iestādēm, sociālajiem partneriem, pētniekiem un ekspertiem ir izveidojušas neformālu partnerību — Eiropas Minimālo ienākumu tīklu (EMIN). Šis tīkls 28. aprīlī aizsāka informatīvu ceļojumu ar EMIN autobusiem. Tie no Briseles ceļo pa Eiropas valstīm un 7. — 9. jūnijā šķērsos arī Latviju, pietājot Bauskā, Rīgā un Ainažos. EMIN programmas mērķis ir iestāties par ikviena tiesībām dzīvot cilvēka cienīgu dzīvi un pilnībā iekļauties sabiedrībā. Saistībā ar EMIN tiks vākti paraksti petīcijai par to, lai gan Latvijā, gan Eiropas līmenī tiktu noteikts un nodrošināts adekvāts minimālā ienākuma apmērs ikvienam iedzīvotājam. Jācer, ka šis nebūs tikai pārskrējiens no valsts uz valsti, bet tam sekos arī reālas darbības. Bet ko tagad darīt nabagajiem? Uzdziēdāt — "Nabadzība, nabadzība, iepūt man..." — un gaidīt līdzcilvēku palīdzību.